

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XV

Број 32

јануар 2017.

<http://www.paracinac.com/>

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

ЗНАМЕНИТИ ПАРАЋИНАЦ
ВЕЛИСЛАВ СТАНОЈЛОВИЋ

Завичајни музеј

СПОРТ

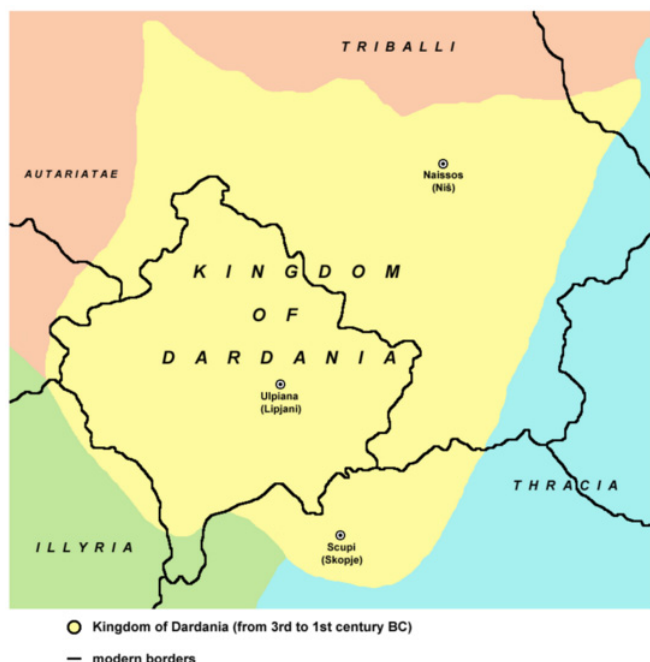
Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

ПОСЛЕ ПАДА ТРОЈЕ СРБИ ОСНОВАЛИ НОВУ ТРОЈУ – ЛАДОВ ДУН* – ЛОНДОН

Можда је занимљиво да кажемо нешто и о србском принцу Енеју, НАСЛЕДНИКУ ТРОНА КОНТИНЕНТАЛНЕ ДАРДАНИЈЕ, територија данашње Србије, која се пружала све до Дунава. Седиште те државе је било на БАГДАЛИ (Баг дал-Бог дао), топоним код Крушевца. Иначе, багдалски град грађен је у време цара Нина Белића око 2000 година пре нове ере, када је подигнут и БАГДАД (Бог даде) /1/.

Краљевина Дарданија

Говорићемо и о потомству принца Енеја, после пада тзв. Хомерове Троје, када у општем метежу Енеј није могао да пронађе своју жену принцезу Крушу, која се са преживелим делом чувене моравске коњице вратила у Дарданију, односно Брегију или балканску Фригију, у свој град Багдалу - код данашњег Крушевца. Коњицу фрижана-Брежана описује и Хомер у свом делу „Илијада“ Верујем језику и моћи његовог памћења, и зато тврдим да је име србске принцезе Круше данас сачувано у имену града – Крушевца.

Рећи ћемо укратко и о Србима који су освојили Британију и Бретанију (Бретању). Након расула Троје, Енеј одлази на Апенинско полуострво, оснива Лацијум, прво језгро Рима и са својим Расенима (Расима, Рашанима) успоставља нову српску државу.

Брут, праунук србског принца Енеја, касније предузима нови војни поход и предводи део Срба у освајање Британије. Што му је и пошло за руком.

СРБИН МУЛМУТИЈЕ – ПРВИ ЗАКОНОДАЦ У БРИТАНИЈИ

Према чувеном писцу и песнику Милтону /2/ први законодавац и краљ на британским острвима био је Србин - Мулмутије, потомак Енејин и Брутов. Мулмутија су наследили синови Брен и Белин. У борби браће престолонаследника за превласт над Британијом, Белин је успео да победи и протера Брена.

Брен одлази у србску Роданију, касније од стране Римљана названу Галија, данашња Француска. Тамо бива прихваћен као вођа и са Србима из Бретаније (обратите пажњу на скоро потпуну истоветност имена Бретанија и Британија), области која је добила име по Брену, осваја и Рому (Рим).

КРАЉ ЛАД ОСНОВАО ЛАДОВ ДУН - ЛОНДОН

У Британији после Мулмутија и Белина владају србски краљеви, а најзнаменитији је Лад.

Краљ Лад је утврдио Тројанову (Нову Троју) и наденоу јој своје име - Ладов дун -град. То је данашњи – Лондон. Краља Лада и оснивача Лондона наслеђује Касибелан, а њега Симбелан (Син Беланов). Гај Јулије Цезар осваја Галију и део Британије, али се у петом веку Христове ере Ромеји повлаче из Галије и Британије. Тада се на британски престо уздиже још један владар србског порекла – краљ Артур, који се, као и сви србски краљеви и јунаци у историји везују за змајеве, (змајевити људи, змајевити јунаци) па тако су и краља Артура звали – пендрагон или главни змај.

СРПСКИ ЕПИСКОП ДОБРИЦИЈЕ КРУНИСАО КРАЉА АРТУРА

Хришћанство је већ било широко распрострањено, тако да је обред крунисања - венчања краља Артура извршио србски епископ Добриције. Он му је ставио круну на главу. Свечаном проглашењу краља Артура присуствовао је још један србски краљ из Велса – Кадвала, владар Северне Венедоције, данашњег Велса.

Венети су србски праисторијски и постисторијски народ који је оставио много трагова о себи. Осим Венедоције, ту је и данашња Венеција, Вена или Виена, односно данашњи Беч и тако даље. Све те данашње европске мегаполисе основали су Срби.

„Најплеменитији витезови краља Артура били су браћа Бан и Борса, владари (банови) Бретање, некадашње (С)Арморије. Банов син Ланселот, кога је спасила ћерка краља Бедемага, такођер је постао чувени Артуров витез. Али, најчистији и најсветији био је Борса, један од тројице витезова који су, по предању, видјели Свети грал. Он се

једини вратио да краљу Артуру и његовом двору опише чудеса те потраге“ /2/.

ВИТЕЗОВИ ОКРУГЛОГ СТОЛА СУ БИЛИ СРБИ

„Издвојио сам средишња имена из наведене Милтонове "Историје" и осјетио блискост словенских и келтског језика са њиховим изговором и значењем: Мулмутије, Тројанова, Брен, Белин, Лад, Касибелан, Симбелин (Синбелин), Денбај, Велс (Велес), Дубриције (Добриције), Венедотије, Бегдемаг, Бан, Борса... Онда сам се упитао: ког поријекла су били утемељитељи британског и средњевјековног европског витештва, посебно племенити Борса, први трагалац за Светим гралом? Да ли су силе смисла учиниле да витешко звање сер, буде исто као име родоначелника народа Срба, Сер и блиско називу Серб?

У комјешању чудесног, можда веза између звања сер и назива Серб и није толико натчулна. Црњански је нашао да су на најстаријим мапама Британије у називима често основе Венд, или Винд, а срећу се и Серб или Сорб. Рецимо Венедотија је старо име Велса, а назив мјеста које је данас познато као краљевски двор Виндзор, било је Виндлешоре...

СТОУНХЕНЏ ЈЕ СРБСКИ ГРАД – СОРБИДУНУМ

Једна од највећих и најзагонетнијих праисторијских грађевина од стијена је Стоухенџ,

близу града Солзберија, у грофовији Вилтшајр. На старим мапама, назив за Солзбери је Сорбиодун, Сорба, Сербола, Сорбиацум, а ријеч Вилтче има исту основу као и име српског племена у Полабљу, Вилтци. Назив означава људе посебних "вучјих" својстава - виловите људе, вилењаке, змајеве. Древне грађевине сличне Стоунхенџу откривене су и у другим земљама гдје су живјели и гдје живе Словени, у новије вријеме и у Русији“ /3/.

Мирослав Димитријевић

* Дун – утврђење, град
/1/ Милтон: „Историја“ и „Изгубљени рај“, Београд
/2/ Спасоје Влајић : *Скривени закони судбине*, ИПА Мирослав, Београд, 2006.
/3/ Исто

Знаменити Параћинац

ГОСПОДАР ВЕЛИСЛАВ СТАНОЈЛОВИЋ, ЧЛАН ПРАВИТЕЉСТВУЈУЋЕГ СОВЈЕТА СРБСКОГА И ДИПЛОМАТА

Господар Велис(л)ав Станојловић, совјетник и судија Великог суда

Један од најзнаменитијих људи 19. века, а пореклом Трешњевац, Велислав Станојловић је био не само храбар човек и борац, већ и један од најмудријих људи овога краја и тадашње Србије, односно у време стварања нове српске државе. Као

један од најумнијих људи, смирен човек и вешт дипломата, ишао је неколико пута са српском депутацијом (делегацијом) у Русију да тражи помоћ велике Русије за Први српски устанак. Био је и члан Правитељствујућег совјета сербског, највишег органа власти Карађорђевој Србије.

Пред велику турску офанзиву 1813. године Велислав Станојловић је од стране војводе Карађорђа постављен за инспектора српске војске и контролише сва утврђења, шанчеве и шарампове на свим фронтовима.

Међутим, после пропасти Првог српског устанка Велислав Станојловић прелази у Преко, а 1914. године са Карађорђевићима одлази у Русију и насељава се у Бесарабију, у граду Хотину. Ту је дочекао вест о Хатишерифу 1833. године, и истог лета се враћа у Србију којом господари Милош Велики.

Књаз Милош га поставља за члана Јагодинског суда, а после пет година је пензионисан. Милош Обреновић му даје пензију од 200 талира. Велислав Станојловић је умро од куге 1837. године. /1/.

У Трешњевици код Параћина рођен је Велислав Станојловић, који је у појединим документима био бележен и под презименом Милићевић. У време Првог српског устанка, господар Велислав Станојловић је био совјетник за Јагодинску нахију и судија Великог суда. Он се помиње у Карађорђевој деловодном протоколу, под датумима: 21. април 1813, 10. мај 1813. и 21. мај 1813. године. Велислав Станојловић је после слома Првог српског устанка живео у Хотину у Бесарабији. Он је, заједно са својом породицом, био међу Србима који су се 1831. године са подручја Руске Империје, углавном из Бесарабије, вратили у Србију. Чланови Велислављеве уже породице били су: његова супруга Петрија, син Милош, као и ћерке Госпава и Марија. Није могуће са сигурношћу утврдити да ли се на Велисаву Станојловића мисли у једном документу Канцеларије кнеза Милоша Обреновића, који датира од 5. новембра 1824. године. У том документу се наводи изјава извесног Јована Петровића из Бечкерек (данашњег Зрењанина) у Банату, који је тада боравио у Бранковини у ваљевском крају, да је „био послан из Бесарабије од Велисави“. (Александар В. Бачко: „О везама бесарабијске области са Србијом током 19. века“).

Бивши Советник и судија Великог суда господар Велислав Станојловић, пореклом из Трешњевице, умро је од куге, августа месеца 1837. године. Куга је те године однела много живота у Јагодини и околним срезевима. Само у једном извештају Живка Шокорца књазу Милошу од 30. августа поменуте године каже се да је умрло 21 лице, болестни су 4 и 78 здрави под стражом. Предузимане су опсежне мере предострожности, а народ је био узнемирен и многи су људи бежали у планину да се склоне док пошаст не прође.

Ево како Живко Шокорац извештава о смрти господара Велисаве Станојловића: „Из заражене куће Велисаве Станојловића умрло је троје. Велислав, на коме су се појавиле модре пеге, жена

његова Петра, која је помодрела и слуга његов Коста Ђорђевић, на коме је најпре била срчаница, а по смрти изишле му пеге, син пак Велислављев Сима Станојловић и Тодор Вукмановић практ. Исправништва здрави су и затворени су у старом Исправништву“ /2/.

Мирослав Димитријевић

/1/ „Знаменити Параћинци“, издавач „Вук Караџић“ Параћин, 1996. стр. 52

/2/ Извор: АС-КК- XII – 889

Музеј у Параћину

ZAVIČAJNI MUZEJ PARAĆIN

<http://muzejparacin.rs/>

Ружићева зграда

Завичајни музеј у Параћину

Идеја о оснивању музеја у Параћину потиче још од давне 1947. године, али упркос залагању ентузијаста аматера, до реализације ове идеје није дошло све до 1978. године, када је званично отпочео стручни рад ове институције. Завичајни музеј у Параћину је основан као институција за заштиту покретног културног блага. По оснивању музеј ради под називом Завичајне музејске збирке са два извршиоца, археолог Марин Брмболић и радник у техничкој служби Мирослав Матић.

Оснивању музеја је претходила иницијатива СО Параћин и одлука о оснивању музеја, која је донета 1975. године, чиме је започета реализација оснивања музеја. Крајем 1977. године скромна али вредна прикупљена збирка је смештена у једну од првих спратних зграда у Параћину саграђену средином 19. века у улици Максима Горког бр. 17 (сада Томе Живановића бр. 17) познатој као „Ружићева кућа“. На овој локацији Завичајни музеј је радио и ради и данас.

Базу археолошке збирке је чинила збирка ОШ „Радоје Домановић“, која је настала преданим залагањем неколицине ентузијаста аматера на челу са проф. Момиром Јездићем и која представља поуздан показатељ о богатству овог подручја покретним и непокретним културним добрима. Наредне 1978. године у сарадњи са Заводом за заштиту споменика културе у Крагујевцу, израђен је пројекат адаптације објекта за потребе музеја и одмах се приступило његовој реализацији. Радови на поставци изложбе обављени су етапно. У првој етапи постављена је стална изложба одељења за историју, а у другој су постављене изложбе одељења за археологију и етнологију. Музеј је свечано отворен на дан ослобођења града 13. октобра 1978. године.

Музеј у Параћину је 1990. године конституисан као Завичајни музеј „Параћин“ за послове заштите уметничко-историјских дела за територију општине Параћин.

Збирка у музеју је од почетка имала четири одељења: археолошко, историјско, етнографско и историје уметности. Данас Завичајни музеј у Параћину поседује бројне експонате и студијски материјал са пратећом музејском документацијом који је распоређен у оквиру одељења за археологију, историју и етнологију са бројним збиркама. Музејска поставка се стално допуњује и мења новим експонатима чиме посетилац музеја данас може да на сликовит начин стекне увид у целовиту слику о прошлости овога подручја и непрекидном животу и боравку људи на простору параћинске општине од праисторијског доба 7000 година пре нове ере, преко антике и средњег века па до народног стваралаштва у 19. и 20. веку.

Одељење за археологију чине палеонтолошка збирка, збирка за праисторијску археологију и збирка античке и средњовековне археологије са пратећом збирком античке и средњовековне нумизматике.

Одељење за историју чине фонд политичке историје (плакати, фотографије и документа), фонд привредне историје (фотографије и документација параћинских занатлија, фабрика, трговине и пољопривреде), фонд културне историје (фотографије, плакати и документација параћинских културних друштава и институција), фонд војне историје (оружје и друга милитарија), фонд параћинског спорта (фотографије, плакати и документација свих спортских друштава која су постојала у Параћину), фонд старе градске архитектуре (преко 500 разгледница и фотографија старог Параћина) и на крају фонд модерне нумизматике (скоро потпуне збирке металног и папирног новца кнежевине и краљевине Србије и Југославије из свих периода).

Одељење за етнологију чини фонд употребних стаклених предмета (производи Српске фабрике стакла), затим фонд употребних предмета сеоског и градског домаћинства (керамичко и метално посуђе, дрвени предмети и алати,

предмети од вуне, ношња, ћилимови) и фонд уметничких слика са мотивима старе сеоске архитектуре из села параћинске општине.

Поред ових одељења у Завичајном музеју у Параћину стално ради конзерваторска радионица и музејска библиотека коју чини преко 3000 стручних наслова и часописа.

Зграда Завичајног музеја у Параћину је позната и као „Ружићева зграда“, коју је између 1870. и 1875. године подигао Петар Ружић, судија суда параћинског и одборник. Зграда је саграђена као један од првих спратних објеката у Параћину са елементима неокласицизма, што је био чест случај средином 19. века у Србији. Петар Ружић је био виђенији грађанин вароши параћинске, велики заговорник развоја просвете у Параћину а и шире. Тако је на његов захтев Министарство просвете одобрило отварање прве дворазредне гимназије у Параћину, Реалчице, 1878. године. Ова зграда у почетку намењена становању у својој историји често је мењала намену.

У првим годинама српско-турских ратова 1876-1878. Зграда је коришћена за смештај мање прихватне болнице. Након ових ратова у згради су била смештена нека одељења гимназије као и женска занатска школа, коју је основало добровољно друштво „Кола српских сестара“ око 1910. године. Нема података како је зграда коришћена током првог светског рата. Од 1919. године у просторије Ружићеве зграде враћа се школа где у континуитету траје до 1929. године када зграду за своје потребе преузима војска. Након другог светског рата зграда често мења намену. Користи се за потребе војске, на кратко се у њене просторије враћа школа, користи се у стамбене сврхе, извесно време у њој ради и Урбанистички завод СО Параћин. Коначну намену Ружићева зграда добија одлуком Скупштине општине Параћин 1977. године када се додељује на трајно коришћење Завичајним музеју, док је 27. новембра 1984. године проглашена културним добром - спомеником културе.

Реновирање зграде Завичајног музеја у Параћину

Завичајни музеј Параћина је у октобру 2016. године добио ново рухо. У нови сјај и лепоту зграде можете се уверити и фотографијом са насловне стране овог броја Параћинца. Извршени су радови на реконструкцији и санацији зграде Музеја познатије и као „Ружићева кућа“. Санација је обухватала радове на крову, столарији и фасади, средствима која су добијена на конкурс Министарства културе и информисања. Зграда музеја је под заштитом државе као непокретно културно добро – Споменик културе од 1984. године и сви радови се изводе уз сагласност и одобрење Завода за заштиту споменика културе Крагујевац.

др Саша Живановић

ПОСЕТА ОПШТИНИ ПАРАЋИН

На иницијативу и предлог председништва Удружења Параћинаца, остварен је контакт са руководством Општине Параћин и додговорена је посета представника Удружења Општини Параћин.

Ова посета је реализована 03. Новембра 2016. године у време 18. Међународног сајма привреде. Председник Општине Параћин, Саша Пауновић, је прихватио наш предлог да реализујемо посету Општини, при чему је поред учешћа на отварању Међународног сајма привреде, планирано и учешће на Округлом столу са привредницима наше општине у хотелу Петрус. По завршетку округлог стола одржан је састанак наше делегације са председником општине у Општинској управи. Након састанка је одржан и ручак са председником општине и његовим сарадницима.

Сајам у Параћину отворио је председник општине Параћин, Саша Пауновић

Делегацију Удружења Параћинаца су чинили: Петар Живановић, председник удружења, Бранко Куцина, заменик председника скупштине, Роска Станковић-Ристић, члан председништва и Стојан Радосављевић члан председништва.

Сајам у Параћину је отворио председник општине Саша Пауновић, који је поздравио све

присутне, истакавши и присуство чланова нашег Удружења са жељом за остваривање што боље међусобне сарадње.

По завршетку обиласка сајма, чланови наше делегације су узели учешће на састанку са привредницима наше општине у виду једног тематског округлог стола.

Цео програм посете је унапред био испланиран од стране стручних служби Општине, а посета је завршена састанком са председником Општине Сашом Пауновићем, члановима већа Војканом Ристићем, Биљаном Милојковић и Дејаном Дејановић.

Параћинци на састанку са привредницима

Сви чланови наше делегације изнели су своје мишљење и потребу за сарадњом. Разматране су следеће теме:

- културна сарадња у погледу одржавања књижевних вечери, изложби наших сликара, гостовања позоришта из Параћина и других манифестација;
- организовање спортских приредби како у Параћину, тако и у Београду;
- промоција привреде наше општине у Београду,
- проблеми финансирања Удружења који се одражавају на наш рад,
- као и друга питања у вези функционисања Удружења.

Председник је истакао вољу и жељу за бољом и успешнијом сарадњом и сагласио се са нама да нам је неопходна финансијска помоћ и да ће се он лично заузети да се оствари пуна сарадња у сваком погледу, а нарочито и финансијска помоћ.

Задужења за остваривање сарадње добили су присутни чланови већа општине Војкан Ристић и Биљана Милојковић. Општи утисак наше делегације је да је посета била врло успешна, а да ли ће донети резултате, можемо се само надати.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Информације из Удружења

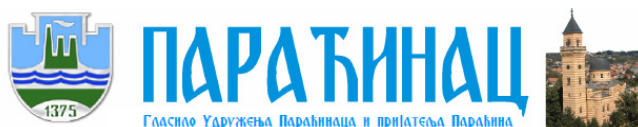
Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду, наставља свој рад у 2017. години, после новогодишњих и Божићних празника.

У протеклој години је изашло укупно три броја нашег гласила Параћинац и то бројеви 29 у јануару, број 30 у априлу и број 31 у септембру. Сви досадашњи бројеви су доступни у pdf формату на сајту нашег Удружења, на адреси <http://paracinac.com/glasilo.htm>.

Као и прошле године прво окупљање у Новој 2017. години ће бити у јануару, а годишња скупштина у фебруару, по традицији последњег уторка у месецу.

Фејсбук профил Удружења Параћинаца је веома посећен и на њему се такође могу пратити информације о активностима Удружења. Позив на дружење сваког последњег уторка у месецу је стално отворен. Придружите нам се на профилу Удружења и дођите да се дружимо.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

Поштовани, са жаљењем Вас обавештавамо да смо у току 2016. године остали без четири оснивача нашег Удружења Параћинаца

Предрага Милојковића, дипл. инж.ел.,
Велибора Борка Качунковића, дипл. инж. руд.,
Прим. др Добриле Билке Стефановић и
Десимира Симија Милосављевића, дипл. еек.

Сви они су оставили велики траг у раду нашег Удружења на чему им велико хвала и нека им је вечна слава

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

Спортска дешавања и резултати наших клубова

Почећемо са најпопуларнијим спортом, фудбалом. Параћинско Јединство је у Српској лиги Исток, заузело 9. место од укупно 18 клубова. По многима ово је

задовољавајући резултат. Предстоји Скупштина клуба и промена председништва. Надамо се да ће Јединство наставити да и даље остварује победе и зацртани циљ, а то је пласман од 3 до 7 места. Основни проблем су као и увек, финансије.

СФС Борац као члан регионалне лиге запад, у јесењем делу првенства, заузео је 5 место, од укупно 16 клубова. Проблеми клубова су углавном финансијски, па је то и овде случај, где фабрика не помаже клуб иако носи њено име.

У окружној лиги, такмиче се три параћинска клуба: Напредак Дреновац, Текстилац Параћин и Хајдук Чепуре. Прво место у лиги заузима Напредак из Дреновца, Текстилац је у врху на 3. Месту, док је Хајдук из Чепуре на 7. Месту.

Поред регионалне лиге, многи клубови наше општине се такмиче у међуопштинској лиги југ. На првом месту ове лиге је Земљорадник из Стриже, а на другом Младост из Сикирице. У овом рангу такмичења су: Омладинац из Шалудовца, на 4.мestu, Омладински Параћин на 8. месту, Шумадија из Трешњевице на 10. месту, Исток 63 из Плана на 11. месту, Напредак из Својнова на 12. Месту, Раднички из Текије на 13. Месту и Моравац из Горњег Видова на претпоследњем 15. Месту.

У општинској лиги Параћина се у јесењем делу сезоне 2016/17, такмичило укупно 16 клубова. На првом месту је ОФК Борац из Бошњана са 40 бодова, док је на другом месту са истим бројем бодова Младост из Горње Мутнице.

Poz	Tim	UT	PB	N	PR	DG	PG	GR	BOD
1	OFK Borac	15	13	1	1	64	19	+45	40
2	Mladost	15	13	1	1	61	18	+43	40
3	Napredak	15	11	1	3	60	21	+39	34
4	Budućnost	15	9	2	4	44	19	+25	29
5	Jedinstvo	15	7	2	6	40	41	-1	23
6	Popovac	15	6	4	5	26	25	+1	22
7	Heroj	15	7	1	7	30	37	-7	22
8	Razvitak	15	7	1	7	30	45	-15	22
9	Sloboda (-2)	15	7	1	7	45	38	+7	20
10	Radnik	15	6	2	7	30	37	-7	20
11	Buljane (-1)	15	6	1	8	26	34	-8	18
12	ISK Izvor	15	5	2	8	36	37	-1	17
13	OFK Juhor 2016 (-1)	15	5	2	8	32	44	-12	16
14	Donja Mutnica	15	3	4	8	29	35	-6	13
15	Polet (-1)	15	1	2	12	30	72	-42	4
16	Vihor (-1)	15	0	1	14	10	71	-61	0

Може се приметити да нема клуба из Доњег Видова, а који је некада био расадник фудбалера, који су играли и у највишим ранговима такмичења. Скоро све наведене клубове финансирају месне заједнице, док део трошкова (судије и делегате) сноси Општински фудбалски савез, који је дотиран преко Општинског спортског савеза на чијем је челу заслужни спортски радник Томислав Шалетић.

Поред фудбала као приоритетан спорт у општини Параћин је проглашена КОШАРКА. Параћински кошаркашки клуб носи назив МКК Параћин и такмичи се у у 2. мушкој регионалној лиги група запад. Клуб после десетог кола заузима 1. место испред клубова из Пожаревца, Свилајнца, К. Митровице Врњачке бање и Рашке.

Женски кошаркашки клуб ККЖ Параћин се такмичи у трећем рангу такмичења група југ, где после 10. Кола заузима треће место.

Као и у фудбалу, и овде део трошкова сноси спортски савез општине Параћин.

Поред поменутих спортова, ту је и рукометни клуб из Параћина, који се такмичи у трећем, рангу такмичења, односно у 2. Рукометној лиги група исток. Клуб има амбиције за пласман у 1. Лигу Србије.

Од екипних спортова у Параћину постоји и одбојкашки клуб Борац СФС и одбојкашки клуб Параћин.

Екипни спортови користе спортски центар 7. јули за део тренинга и све утакмице бесплатно, уз плаћања дела трошкова такмичења.

Поред колективних спортова у нашој општини постоје и:

- атлетски клуб Борац са више од 50 такмичара, који се такмиче на кросевима, појединачним првенствима, и најпознатији међу њима је маратонац Драгиша Филиповић;
- Кендо СК КАТО, је клуб у коме се такмиче углавном млади људи, како мушкој тако и у женској конкуренцији. Такмичење се одвија кроз куп и појединачна такмичења;
- Стонотенски клуб Борац СФС. Клуб је основан одмах после 2. Светског рата чији су носиоци били Руди Ванек, Слоба Серафимовић, Љуба Стаменковић, браћа Миљковић, Будисалић и други. Клуб се сада такмичи у 2. Српској лиги и око себе окупља више десетина дечака и девојчица;
- Стрељачки клуб из Параћина је такође познат широм Србије.

Поред дела наведених клубова, у Параћину постоје више тениских терена, а познато је да су параћински тенисери (браћа Милосављевић, Кнез Милојковић, Б. Митић Т. Јефтић) били екипни прваци Србије (без клубова Београда и Новог Сада 1949-50. године).

Тенис се углавном своди на школе тениса и не постоји званично клуб иако у граду постоје четири спортска центра која држе приватна лица, тенис није у званичном такмичењу.

Шаховски клуб у Параћину има највише појединачних успеха на такмичењима широм Србије. Са детаљима шаховског клуба, писац ових редова није упознат, али је добро познат међу шахистима Параћински шаховски турнир.

Бранко Куцина

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

ПУТУЈТЕ ЈЕФТИНО, БРЗО I УДОВНО!

Гласило удружења Параћинац и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинац и пријатеља Параћина

